

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7759** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 19. 05. 2011 г. по НАХД № 11052 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 115 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-210 / 06. 08. 2010 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, с което на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършено нарушено на чл. 166, ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], [населено място], с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетеля М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е при извършена проверка от служители на КФН, че за периода от 29. 09. 2008 г. до 09. 11. 2009 г. застрахователния агент [фирма] е посредничил на повече от един застраховател, получил лиценз за извършване на застраховане, обхващащо застраховки по раздел II от приложение № 1 от КЗ, а именно: Застрахователна компания [фирма] и за „К. – Общо застраховане, клон Б.”.

На 08. 02. 2010 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 166, ал. 1 от КЗ.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-210 / 06. 08. 2010 г. от зам. председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

В същото време, безспорно от доказателствата по делото е доказано извършеното нарушение от страна на търговското дружество, което всъщност не се оспорва от страна на представляващите го, но се твърди, че е налице съгласие от страна на застрахователните дружества, по смисъла на чл. 166, ал. 2 от КЗ.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от КЗ, Застрахователният агент може да посредничи за един застраховател, получил лиценз за извършване на застраховане, обхващащо застраховки по раздел I от приложение № 1, и за един застраховател, получил лиценз за извършване на застраховане, обхващащо застраховки по раздел II от приложение № 1. На основание ал. 2 на същия член, със съгласието на лицата по ал. 1 застрахователният агент може да извършва застрахователно посредничество и за други застрахователи, ако извършва посредничество по застраховки, различни от вида на застраховките, за които е упълномощен от застрахователите по ал. 1.

Видно от законовата разпоредба, съгласието по чл. 166, ал. 2 от КЗ, всъщност касае застраховки различни от тези за които е упълномощен по договора сключен с първите застрахователи.

Изрично в т. 4.5 на договора от 02. 03. 2007 г. между [фирма] и Застрахователно дружество „В.” (с ново наименование „У.”), е посочено че по смисъла на чл. 166, ал. 2 от КЗ, с този договор застрахователят дава изричното си съгласие на застрахователния агент да работи и за друг застраховател, но само по видове застраховки, различни от тези, за които е упълномощен по този договор.

Доколкото безспорно е установено извършеното нарушение, съдът счита че правилно и ангажирана административно наказателната отговорност на дружество.

В същото време, се касае за обективна, безвиновна отговорност на юридическото лице и нарушение, за което не е необходимо вредоносен резултат.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради

което следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19. 05. 2011 г. по НАХД № 11052 / 2010 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 115 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.